

אסור מדינה דנותנים עליו חומרו המקום שיצא משם. עכ"ד ספר הנ"ל. אולם פסק זה הוא מר' משה ז"ל בן הגר"ח ולא מהגר"ח ז"ל.

אולם בספר הנ"ל יש קטע שאסור לאומרו, שכתבו שם שהגר"ח ז"ל נהג לומר הלל בלילה פסח בבית הכנסת והיה מצוה אף את בניו לומר הלל, וממן הגרי"ז נהג שלא לומר הלל בבית הכנסת, ואף שהגר"ח ז"ל כתוב אנו לילה כעס עליו מחלוקת זהAuf'eich לא שמע אליו הגרי"ז, וכשהיה הציבור מגיע להלל היה ממן הגרי"ז יוצא מהבית הכנסת ע"כ דברי הספר הנ"ל. וזהו שקר נורא וחוץפה לכתוב שהגר"ח ז"ל ציווה כן וכעס עליו ולא שמע לו ממן ז"ל, וכאשר קראתי זאת נעשיתי חולה לכמה ימים, הלא ממן ז"ל לא עשה שום מעשה עד ש ח |שכח מה יאמר הגר"ח ז"ל על זה.

אנו לילה כשאהפה ממן ז"ל מצות רצה בעל המאפייה שיאפו מוקדם לבוקר, בשעה שבע בערב, וממן ז"ל לא יכול להתאים את עצמו לזמן מוקדם כזה, והיה בא קרוב לשעה באיחור מזמן הנקוב, אולם היה משלם לבעל המאפייה מאותה שעה שרצה בעל המאפייה שיגיעו, נמצא ששילם משעה שבע אף שבפועל היה שם רק משמונה, ושאלו אנשים את בעל המאפייה איך לוקח כסף ממן ז"ל על שעה מוקדמת כזו בידועו שמן ז"ל חולה ולא יכול להתאים עצמו לזמן זה, ומתוך כך אמר בעל המאפייה שהוא מוחל על איחור שעה זו ולא ידרוש עליה כסף. אמנם מאותה שנה ואילך היה ממן ז"ל במאפייה בשעה שבע בדיק, ושאלוהו לפשר הדבר, ואמר דעת עתה האיחור היה על חשבוני ששלמתי לו על כך, אבל עתה שזה על חשבון בעל המאפייה על כן אני מתאם יותר להגיע ולהיות בזמן ולא לאחר.

בחג הסוכות היו כל גdots ירושלים ננסים לבקר את ממן ז"ל בסוכה, והרבה תלמידי חכמים באו לסוכת ממן ז"ל לשמעו אותו. באחד הימים נכנס הג"ר יצחק אל סרנא ז"ל ואמר לממן ז"ל שהוא היה בביקור בכוטל המערבי ועתה בא לבקר אצל ממן ז"ל, וכמוון אמר זאת לכבד את ממן ז"ל, אבל ממן ז"ל שאל אותו ממשתומים היתכן לומר 'ביקור בכוטל המערבי', והוא זה כעין הערה, ואח"כ סיפר לי הג"ר בצלאל